

Sygn. akt III Kp 989/13

POSTANOWIENIE

20 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący –SSO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Tomasz Koziół

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 12 czerwca 2013 roku, sygn. akt V Ds. 1/13 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **P. D.**

na zasadzie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do **26 września 2013 roku** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 28 września 2012 roku, sygn. akt II Kp 576/12 wobec **P. D.**, syna J. i G. z domu R., urodzonego (...) w O., podejrzanego o to, że:

I. w dniu 20 kwietnia 2012 roku w S. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G., M. M., R. K. i inną nieustaloną osobą dokonał napadu rabunkowego na pracownika salonu jubilerskiego (...) I. Z. w ten sposób, że używając wobec niej siły fizycznej poprzez łapanie jej za szyję i pas, przyciśnięcie do podłogi a także skrępowanie jej rąk, nóg i ust za pomocą taśmy do pakowania doprowadzając ją do stanu bezbronności i następnie zabrał w celu przywłaszczenia z wystawy salonu różnego rodzaju wyroby ze złota w postaci łańcuszków, kolczyków, pierścionków, bransoletek o łącznej wartości 171.033,60 zł czym działał na szkodę D. G., przy czym czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 §1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 20 września 2012 roku w K., na terenie posesji nr (...), działając wspólnie i porozumieniu z R. K. i P. P., używając przemocy w postaci psiknięcia gazem, a następnie przewracając na podłogę i narzucając koc na głowę I. P. oraz krępując ręce i nogi przewodami elektrycznymi doprowadzili ją do stanu bezbronności, po czym grożąc jej pozbawieniem życia zmusili do podania szyfru otwierającego znajdujący się w budynku sejf, z jego wnętrza dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 24000 zł, 100 euro, trzech złotych monet wartości 10000 zł, 27 srebrnych monet wartości 2700 zł i dwóch złotych bransoletek łącznej wartości 30000 zł, ponadto zabrali pokrzywdzonej złotą biżuterię w postaci łańcuszka z zawieszka, pary kolczyków, obrączki z diamentami, pierścionka i bransoletki o łącznej wartości 20100 zł, nadto wychodząc zabrali ze stołu pieniądze w kwocie 920 zł oraz po uprzednim zaborze kluczyka z barku przywłaszczyli samochód marki P. (...) o nr rej (...) wartości 100000 zł, w którym znajdował się portfel z dokumentami I. P. w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, kart bankomatowych oraz dowód rejestracyjny w/w pojazdu tj. mienie o łącznej wartości 190140 zł na szkodę I. i A. P., przy czym R. K. i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

III. w dniu 19 września 2012 roku w R. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. i P. P., używając przemocy w postaci psiknięcia gazem w twarz L. K., a następnie uderzając M. U. po całym ciele pałka teleskopową oraz

używając maczety i atrapy pistoletu doprowadzili w/w pokrzywdzonych do stanu bezbronności, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 8000 zł należących do M. U., po czym zbiegli z miejsca zdarzenia, przy czym R. K. i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 września 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zastosował wobec P. D. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności za jego sprawstwem przemawiają wyniki przeszukań, oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, zeznania świadków, wyjaśnienia współpodejrzanych, jak również częściowo wyjaśnienia samego podejrzanego.

W ocenie Sądu ww. materiał dowodowy, zgodnie z brzmieniem art. 249 § 1 k.p.k. uzasadnia potrzebę stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego.

Zdaniem Sądu Okręgowego za uzasadnione należy uznać dalsze istnienie przesłanek określonych w przepisach art. 258 § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.k. przemawiających za potrzebą dalszego stosowania orzeczonego środka zapobiegawczego.

Zważyć również należy, iż P. D. grozi realna surowa kara pozbawienia wolności. W tych okolicznościach istnieje uzasadniona obawa, iż będzie się on ukrywał przed organami wymiaru sprawiedliwości, podejmował próby kontaktu z innymi uczestnikami postępowania bądź też w inny bezprawny sposób utrudniał prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Nie bez znaczenia pozostaje również przy tym okoliczność, iż popełnienia zarzucanych mu czynów podejrzanemu miał dopuścić się w warunkach powrotu do przestępstwa.

Nadto charakter zarzucanych podejrzanemu czynów, okoliczności ich popełnienia, czynią realną obawę, iż w warunkach wolnościowych podejrzanemu będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań lub nieprawdziwych wyjaśnień. Dodatkowo podkreślenia wymaga fakt, iż podejrzanemu w trakcie realizacji działań przestępczych współpracował z innymi osobami. Z tego też względu zachodzi uzasadniona obawa, iż podejrzanemu przebywając na wolności podejmie działania zmierzające do ustalenia z nimi wspólnej korzystnej dla siebie wersji, dążąc w ten sposób do umniejszenia swojej roli w zarzucanych mu czynach.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, na obecnym etapie postępowania, tylko środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania należy zabezpieczyć niniejsze postępowanie.

Zważyć nadto należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstąpienie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono żadnych konkretnych okoliczności przemawiających za odstąpieniem od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09). Podkreślić należy, że naturalne jest, iż tymczasowe aresztowanie łączy się z dolegliwością dla osoby, wobec której jest stosowane, jednak odstąpienie od tymczasowego aresztowania na podstawie art. 259 § 1 k.p.k. może nastąpić gdy stosowanie go zagraża poważnie i rzeczywiście życiu i zdrowiu aresztowanego lub jego najbliższych, lecz nie wtedy gdy powoduje jakiegokolwiek niewygody (por. postanowienie SN z 30.08.2005r., WZ 62/2005, OSNKW 2005/1568,

postanowienie SA w Katowicach z 16.01.2008r., II AKz 33/08, postanowienie SA we Wrocławiu z 10.12.1997r., II AKz 280/97, KZS 1997/11-12/60, postanowienie SA w Krakowie z 19.10.2006r., AKz 393/06, KZS 2006/11/31).

W terminie zakreślonym obecnie okresem tymczasowego aresztowania nie udało się zakończyć postępowania przygotowawczego. W dalszym toku postępowania niezbędne jest przeprowadzenie kolejnych czynności procesowych, w tym należy uzyskać opinię biegłych z zakresu serologii, badania broni i balistyki, informatyki oraz z zakresu fizykochemii. Ponadto konieczne jest przesłuchanie pozostałych świadków, a także przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy P. P. w R. K. i P. D.. W zależności od wyników wskazanych czynności niezbędne będzie przeprowadzenie kolejnych czynności śledztwa bądź przeprowadzenie czynności zaznajomienia się podejrzanych i ich obrońców z materiałami postępowania przygotowawczego.

Mając na uwadze okoliczności podniesione we wniosku prokuratora, konieczność wykonania kolejnych czynności procesowych, przy uwzględnieniu powołanych okoliczności, w tym odnoszących się zarówno do osoby podejrzanego, jak również rangi zarzucanych mu czynów oraz czynności przeprowadzone do chwili obecnej, sąd uznał wniosek prokuratora za zasadny i orzekł o przedłużeniu stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego zgodnie z wnioskiem.

Mając powyższe na uwadze i uznając, że tylko stosowanie tymczasowego aresztowania pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania orzeczono jak na wstępie.